

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 24 maja 2013 r.

Sad Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Marta Bukaczewska

Protokolant:Mateusz Całka

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2013 roku we Wrocławiu

sprawy z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej Zachodniej w Ł.

przeciwko G. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej G. K. na rzecz powoda Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej Zachodniej w Ł. kwotę 5.029,80 zł (pięć tysięcy dwadzieścia dziewięć złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami umownymi od w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 2 marca 2012r.

II. należność zasądzoną w pkt. I rozkłada na 26 rat miesięcznych, w tym pierwsze dwadzieścia pięć rat w kwotach po 200 zł oraz ostania w wysokości 29,80 zł, płatne do dnia 10 –tego każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym wyrok się uprawomocni, z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od każdego uchybionego terminu płatności rat

III. nie obciąża pozwanej kosztami procesu

UZASADNIENIE

Powódka Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa Zachodnia z siedzibą w Ł. wniosła o zasądzenie od pozwanej G. K. kwotę 5.029,80 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powódka wskazała również, że kwota objęta żądaniem pozwu jest sumą: niespłaconego kapitału w wysokości 4.369,27 zł, odsetek od pożyczki w wysokości 406,56 zł, odsetek karnych w wysokości 10,77 zł naliczonych do dnia wymagalności, odsetek karnych w wysokości 243,20 zł, naliczonych od dnia wymagalności do dnia wniesienia pozwu od zaległego kapitału i pomniejszonych wyplatą wkładu w wysokości 1 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 28 marca 2012 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu, pozwana zarzuciła, że regularnie spłacała kredyt do 28 kwietnia 2011 r., lecz później zachorowała na nowotwór złośliwy, popadła w depresję i przestała go spłacać. Ponadto pozwana wskazała, że ma niewysoką rentę i wniosła o „przywrócenie możliwości spłaty rat kredytu w miesięcznych terminach” oraz zarzuciła, że dotychczas spłaciła 1720 zł i w jej ocenie do spłaty pozostało 3280 zł plus odsetki za okres, w którym nie regulowała płatności, a nie kwota podana przez powódkę.

W roku dalszego postępowania powódka podtrzymała dotychczasowe stanowisko, natomiast pozwana na rozprawie w dniu 17 maja 2013 r. uznała żądanie pozwu w całości i wniosła o rozłożenie spłaty należności na raty.

Sąd ustalił:

Powódka Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa Zachodnia z siedzibą w Ł. (poprzednio Zachodnia Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa) w ramach prowadzonej działalności udzieliła pozwanej pożyczki w wysokości 5.000 zł. Pozwana nie dokonywała spłat pożyczki w ustalonych przez strony terminach, co skutkowało wypowiedzeniem umowy pożyczki przez powódkę. Przed wypowiedzeniem umowy powódka wzywała pozwaną do dobrowolnego uregulowania zadłużenia, informując, że niezastosowanie się do wezwania spowoduje wypowiedzenie umowy pożyczki. Pozwana nie zareagowała na wezwanie. Konsekwencją wypowiedzenia umowy pożyczki (pismem z dnia 2 listopada 2011 r.) jest wymagalność zadłużenia wraz z odsetkami. Z udzielonej pozwanej pożyczki do spłaty pozostało 4.369,27 zł. Odsetki karne za każdy dzień zwłoki wynoszą 27,86 zł.

Dowód: bezsporne;

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W myśl art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Art. 353¹ przewiduje, że strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego.

W sprawie bezsporne było, że powódka udzieliła pozwanej pożyczki oraz, że pozwana nie płaciła rat pożyczki w ustalonych terminach, co skutkowało wypowiedzeniem umowy pożyczki. Na rozprawie w dniu 17 maja 2013 r. pozwana uznała powództwo, a tym samym wyraziła zgodę na wydanie wyroku zgodnego z żądaniem powódki.

W myśl art. 213 § 2 kpc, Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Okoliczności rozstrzyganej sprawy nie dały podstaw do oceny, że uznanie jest sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego czy też, że zmierza do obejścia prawa, co skutkowało rozstrzygnięciem jak w pkt. I sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 320 kpc, w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie (...). W uchwale z dnia 22 września 1970 r. (sygn. akt: III PZP 11/70, OSNC 1971/4/61) Sąd Najwyższy wskazał, że rozkładając z mocy art. 320 kpc zasądzone świadczenia pieniężne na raty, sąd nie może - na podstawie tego przepisu - odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzonego świadczenie; rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat.

Celem, któremu przepis art. 320 kpc ma służyć jest ochrona dłużnika w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a podstawą jego zastosowania jest wyłącznie uznanie sądu, że taki szczególnie uzasadniony wypadek ma miejsce. Powołany przepis uprawnia sąd do modyfikowania treści łączącego strony stosunku zobowiązaniowego. Wskutek rozłożenia na raty następuje z mocy konstytucyjnego wyroku inne oznaczenie sposobu i terminu spłaty świadczenia należnego wierzycielowi. Dłużnik na podstawie takiego wyroku zostaje zobowiązany do regulowania swojego długu w sposób ratalny zamiast w sposób wynikający z łączącego strony stosunku zobowiązaniowego. Wskutek rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty, terminy spłaty ratalnych świadczeń są od tej chwili inne, późniejsze, a leżące u podstaw zdarzenia w postaci opóźnienia lub zwłoki przestają z mocy orzeczenia sądu istnieć co do ratalnych świadczeń w okresie od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat

W ocenie Sądu, trudna sytuacja w której znalazł się pozwana, a szczególności jej problemy zdrowotne, z powodu których popadła w zadłużenie wobec powódki oraz niska renta pozwanej (741 zł), przy jednoczesnej woli pozwanej spłaty zadłużenia w ratach po 200 zł, uzasadniały skorzystanie z możliwości jaką daje przepis art. 320 kpc, Z tych przyczyn uwzględniony został wniosek pozwanej o rozłożenie spłaty zasądzonego świadczenia na raty, co znalazło odzwierciedlenie w pkt. II sentencji wyroku. Zasądzona należność rozłożona została na 26 rat miesięcznych, w tym pierwsze dwadzieścia pięć rat w kwotach po 200 zł oraz ostatnia w wysokości 29,80 zł.

Kierując się okolicznościami przedmiotowej sprawy, w tym niskimi dochodami pozwanej (renta w wysokości 741 zł), przyczyną utraty płynności finansowej (poważne problemy zdrowotne) oraz przede wszystkim postawą pozwanej, która ostatecznie uznała żądanie powódki i wniosła jedynie o rozłożenie spłaty zasądzonej należności na raty (a wniosek ten został uwzględniony) Sąd na podstawie art. 102 kpc, odstąpił od obciążenia pozwanej kosztami procesu, o czym orzeczono w pkt. III sentencji wyroku.